

คำนาม

นำเสนอเมื่อ : 30 เม.ย. 2565

คำนาม

คำนาม คือ คำที่ใช้เรียก คน พืช สัตว์ สิ่งของ สถานที่ สภาพกริยาอาการและความรู้สึกนึกคิดต่างๆ รวมทั้งสิ่งมีชีวิตและไม่มีชีวิต ทั้งที่เป็นรูปธรรม และนามธรรม

คำนามแบ่งออกเป็น ๕ ชนิด คือ

๑. สามานยนาม (อ่านว่า สา - มาน - ยะ - นาม) คือ คำนามสามัญ ได้แก่ นามทั่วไป เป็นนามที่ไม่เฉพาะเจาะจง ใช้เรียกคน พืช สัตว์ สิ่งของ สถานที่ทั่วไป เช่น

เรียกคน - พ่อ แม่ พยาบาล นักเรียน

เรียกพืช - ต้นไม้ ดอกไม้ ผลไม้

เรียกสัตว์ - นก ช้าง สุนัข เป็ด

เรียกสิ่งของ - ปากกา ดินสอ กลอง

เรียกสถานที่ - บ้าน โรงเรียน แม่น้ำ

รูปธรรม - กระดาษ

นามธรรม - ปัญญา

สภาพกริยาอาการ - นิสัยใจคอ

๒. วิสามานยนาม (อ่านว่า วิ - สา - มาน - ยะ - นาม) คือ นามที่เป็นชื่อเฉพาะของคำนามสามัญ หรือนามที่ชี้เฉพาะ เช่น

ชื่อคน - อดิเทพ ภัทรวัตติ์

ชื่อสัตว์ - เจ้าแต้, คุณทองแดง, ม้าสีหมอก

ชื่อสิ่งของ - สุพรรณหงส์, นารายณ์ทรงสุบรรณ

ชื่อสถานที่ - วัดพะแก้ว, สุวรรณภูมิ, ดินเมือง

๓. สมุหนาม (อ่านว่า สะ - หมู - หะ - นาม) คือ ได้แก่ นามที่เรียกการรวมกันของสามานยนาม และวิสามานยนาม เช่น หมู กอง เหล้า รัฐบาล คณะ พวก ฟุ้ง ชมรม บริษัท สมาคม ฯลฯ เช่น

- คณะทูตานุทูตต่างประเทศกำลังชมกองทหารแสดงแสนยานุภาพ

- ผุ่งัวควายและโขลงช้างเข้าทำลายพืชไร่ของชาวบ้าน

ข้อสังเกต คำสมุหนามชนิดนี้มักจะอยู่หน้าคำนามเสมอ

เช่น หมู่มัจฉา หมู่วิหค)

๔. อาการนาม (อ่านว่า อา - กาน - ระ - นาม) คือ คำนามบอกอาการ เป็นคำนามซึ่งเกิดจากคำกริยาหรือคำวิเศษณ์ ที่มีคำว่า การ หรือ ความนำหน้า ดังนี้

- คำ การ นำหน้าคำกริยาที่แสดงอาการทางกาย วาจา เช่น การกินการนอน การอ่าน การเล่นดนตรี ฯลฯ

- คำว่า ความ นำหน้าคำกริยาที่แสดงความรู้สึกนึกคิดทางนามธรรม เช่น ความคิด ความรู้ ความเข้าใจ และนำหน้าคำวิเศษณ์ เช่น ความดี ความเร็ว

ความรวย

ข้อสังเกต คำว่า "การ" และคำว่า "ความ" นี้ ถ้านำหน้าคำอื่นที่ไม่ใช่คำกริยา และคำวิเศษณ์ จะถือว่าเป็น सामานยนามไม่ใช่อาการนาม เช่น การเมือง การไฟฟ้า ความแพง ฯลฯ

๕. ลักษณะนาม (อ่านว่า ลัก - สะ - หนะ - นาม) คือ คำบอกลักษณะของนามอื่นๆ โดยจะแสดงรูป ลักษณะ ขนาด จำนวน ฯลฯ ของนามให้ชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น

- รถยนต์ ๑ คัน

- คน ๒ คน

- เลื่อย ๑ ชิ้น

- ต้นไม้ ๓ ต้น

- นก ๖ ตัว

หน้าที่ของคำนาม

คำนามมีหน้าที่จำแนกได้ ๗ อย่าง ดังนี้

๑. ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยค เช่น น้องร้องเพลง ครุฑ นักเรียน

๒. ทำหน้าที่เป็นกรรมของประโยค เช่น แมวกินปลา ตำรวจจับผู้ร้าย

๓. ทำหน้าที่เป็นกรรมตรงและกรรมรอง เช่น ครูสั่งการบ้านนักเรียน

๔. ทำหน้าที่เป็นส่วนขยายคำนามอื่น เช่น สัตว์ป่าต้องอยู่ในป่า ตุ๊กตาหยกตัวนี้สวยมาก

๕. ทำหน้าที่ขยายคำกริยาเพื่อบอกสถานที่ ทิศทาง หรือเวลา เช่น แม่ไปตลาด น้องอยู่บ้าน

๖. ทำหน้าที่เป็นส่วนเติมเต็มของคำกริยาบางคำ ได้แก่คำว่า "เป็นเหมือน คล้าย เท่า" ซึ่งต้องมีคำนามหรือสรรพนามมารับ จึงจะมีความสมบูรณ์ เช่น เขาเป็นผู้ใหญ่แล้ว ชีวิตเหมือนละคร

๗. ทำหน้าที่เป็นคำเรียกขาน เรามีการใช้คำเรียกเครือญาติ และตำแหน่ง หน้าที่การงานแทนชื่อตัว เช่น คุณครูครับ ผมขออนุญาตออกนอกห้องเรียนครับ เด็กๆ ออกไปเขาแถวไต่แล้ว น้องแมวคุณพอ มารับหรือยัง

ข้อสังเกต คำนามชนิดนี้จะใช้ในภาษาสนทนาเท่านั้น

ที่มา [แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรื่อง ชนิดของคำในภาษาไทย](#)
[ผลงานครูพิษณุ อินทุภูติ](#)